



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 lipca 1969 r.

Nr 32

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- | | |
|---|-----|
| 236 — nr 122 z dnia 14 lipca 1969 r. w sprawie upoważnienia Ministra Gospodarki Komunalnej do ustalania ogólnych warunków umów o realizację inwestycji budowlanych zawieranych przez dyrekcje inwestycji miejskich oraz wojewódzkie dyrekcje inwestycji miejskich | 553 |
| 237 — nr 124 z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych | 553 |
| 238 — nr 125 z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych | 565 |
| 239 — nr 126 z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie wytycznych co do tworzenia, organizacji i zasad działania państwowych jednostek projektowania | 566 |

ZARZĄDZENIA:

- | | |
|---|-----|
| 240 — Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym | 570 |
| 241 — Ministra Finansów z dnia 18 lipca 1969 r. w sprawie odsetek bankowych od kredytów i środków pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej | 574 |

236

UCHWAŁA Nr 122 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1969 r.

w sprawie upoważnienia Ministra Gospodarki Komunalnej do ustalania ogólnych warunków umów o realizację inwestycji budowlanych zawieranych przez dyrekcje inwestycji miejskich oraz wojewódzkie dyrekcje inwestycji miejskich.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Gospodarki Komunalnej do ustalania ogólnych warunków umów zawieranych przez dyrekcje inwestycji miejskich oraz wojewódzkie dyrekcje inwestycji miejskich o realizację w trybie zastępstwa inwestycyjnego i nadzoru inwestorskiego inwestycji budowlanych.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

237

UCHWAŁA Nr 124 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

Zwiększenie efektywności inwestycji wymaga ustalenia zasad finansowania, które by — w powiązaniu z zasadami planowania inwestycji — zapewniały jak najbardziej celo-

we wykorzystanie środków materialowych i finansowych przeznaczonych na inwestycje, a jednocześnie skłaniały realizatorów inwestycji do skracania cykli budowy, obniżania

kosztów budownictwa, terminowego włączania do eksploatacji zainstalowanych mocy produkcyjnych oraz terminowego osiągnięcia zaplanowanych efektów.

Istnieje w związku z tym potrzeba dokonania zmian w obowiązujących zasadach finansowania inwestycji, idących w kierunku zwiększenia odpowiedzialności inwestorów i ich jednostek nadrzędnych za wybór właściwych kierunków inwestowania, jak też za prawidłowe prowadzenie inwestycji. Realizacji tego postulatu sprzyjać będzie przechodzenie w jak najszerszym zakresie na finansowanie inwestycji z kredytu bankowego oraz wykorzystanie możliwości systemu finansowego oddziaływania na bieg realizacji inwestycji poprzez system zachęt i sankcji ekonomicznych. W warunkach zmienionego systemu finansowego ulega rozszerzeniu rola aparatu bankowego, jako organu nie tylko powołanego do kontroli procesów inwestycyjnych, lecz także aktywnie wpływającego na prawidłowe kształtowanie się działalności inwestycyjnej, wyposażonego w tym zakresie w odpowiednie środki działania. W związku z tym Rada Ministrów uchwała, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Jednostki produkcyjne i inne jednostki gospodarcze odpowiedzialne są za ekonomiczne wykorzystanie posiadanych środków trwałych oraz utrzymanie ich w należytym stanie technicznym.

2. Jednostki podejmujące inwestycje i nadzorujące je organy są odpowiedzialne za uprzednie zbadanie możliwości uzyskania założonych efektów w drodze pozainwestycyjnej (zwiększenie współczynnika zmienowości i inne posunięcia natury techniczno-organizacyjnej).

3. Podjęcie budowy nowych obiektów jest dopuszczalne jedynie w razie niemożności uzyskania planowanych efektów w drodze modernizacji lub rozbudowy istniejących urządzeń bądź w razie stwierdzenia, na podstawie rachunku ekonomicznego, że dokonanie rekonstrukcji lub rozbudowy jest nieopłacalne.

4. Jednostki gospodarcze mogą podejmować działalność inwestycyjną tylko na zasadach określonych w przepisach o planowaniu gospodarczym i w zgodności z wieloletnimi i rocznymi planami inwestycyjnymi.

§ 2. 1. Inwestycje w gospodarce uspołecznionej dzielą się na inwestycje grupy „A” oraz inwestycje grupy „B”.

2. Grupa „A” obejmuje inwestycje jednostek państwowych:

- 1) inwestycje branżowe planu centralnego i planu terenowego,
- 2) inwestycje przedsiębiorstw planu centralnego i planu terenowego,
- 3) inwestycje jednostek budżetowych planu centralnego i planu terenowego,
- 4) budownictwo mieszkaniowe.

3. Poza inwestycjami jednostek państwowych grupa „A” obejmuje:

- 1) inwestycje organizacji spółdzielczych (w tym budownictwo mieszkaniowe),
- 2) inwestycje organizacji społecznych, politycznych i zawodowych.

4. Inwestycje grupy „B” obejmują inwestycje realizowane w formie czynów społecznych oraz ze środków funduszy, o których mowa w § 48.

5. Do inwestycji przedsiębiorstw zalicza się nakłady na zakupy maszyn i urządzeń oraz na roboty adaptacyjne i inne drobne roboty budowlane i montażowe, mające na celu przede wszystkim utrzymanie lub odtworzenie istniejących zdolności produkcyjno-usługowych z uwzględnieniem wymagań modernizacyjnych. Rozmiary tych inwestycji powinny

być uzależnione od struktury i rozmiarów istniejącego majątku trwałego i stopnia jego zużycia.

6. Do inwestycji branżowych planu centralnego i terenowego zalicza się wszelkie pozostałe nakłady na inwestycje produkcyjne ponoszone przez przedsiębiorstwa państwowe lub ich jednostki nadrzędne, jak też inwestycje administracyjne i socjalno-kulturalne realizowane przez centrale zjednoczeń (jednostki równorzędne).

7. Szczegółowe kryteria zaliczania nakładów inwestycyjnych do poszczególnych grup ustalają przepisy dotyczące opracowania projektu narodowego planu gospodarczego.

8. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o inwestycji, należy przez to rozumieć nakłady objęte jednym zadaniem inwestycyjnym.

§ 3. Inwestycje polegające na budownictwie mogą być rozpoczynane pod warunkiem zawarcia z bankiem umowy kredytowej i przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania. Zasady zawierania umów kredytowych określają §§ 15 i 16.

§ 4. 1. W celu zwiększenia efektywności inwestycji zobowiązuje się inwestorów, jak też organy powołane do opracowywania, uzgadniania, opiniowania i zatwierdzania danych do projektowania oraz dokumentacji inwestycyjnej, do łączenia zamierzeń inwestycyjnych, jeżeli jest to bardziej opłacalne niż realizacja inwestycji podejmowanych indywidualnie.

2. Bank udziela realizatorom inwestycji wspólnej (inwestorom zastępczym) kredytu do wysokości planowanego kosztu inwestycji wspólnej. Spłata udzielonego kredytu następuje po zakończeniu inwestycji ze środków wniesionych tytułem udziałów zgodnie z treścią umowy zawartej między uczestnikami wspólnej inwestycji i gromadzonych na rachunku inwestora zastępczego.

3. Szczegółowe zasady planowania i realizacji inwestycji wspólnych regulują odrębne przepisy.

§ 5. 1. W celu zapewnienia należytej koncentracji nakładów na realizację inwestycji zobowiązuje się inwestorów i jednostki nadzorujące inwestorów do prowadzenia ewidencji zaangażowania nakładów inwestycyjnych na lata następne z tytułu inwestycji rozpoczętych. Zaangażowanie nakładów na poszczególne lata określa się w oparciu o harmonogramy realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi cyklami budowy. Tak określone zaangażowanie koryguje się o nakłady nie wykonane w poprzednich okresach, o dokonane w toku realizacji inwestycji zmiany kosztu inwestycji, o wygoszparowane oszczędności na realizacji inwestycji, o naliczone przez bank odsetki karne oraz o bonifikaty odsetek.

2. Jednostki nadzorujące inwestorów mogą włączać do planów inwestycyjnych nowe inwestycje tylko w tym wypadku i w takim zakresie, na jaki pozwalają nakłady i środki nie zaangażowane na inwestycje uprzednio rozpoczęte.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi szczegółowe zasady prowadzenia ewidencji zaangażowania.

§ 6. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolują działalność inwestorów, biur projektów, przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz innych wykonawców inwestycji we wszystkich stadiach realizacji inwestycji.

2. Tryb i zasady kontroli inwestycji określają instrukcje bankowe zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 7. Zobowiązuje się ministerstwa (urzędy centralne) i zjednoczenia oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych do składania w bankach finansujących inwestycje:

- 1) programów rozwoju branż i regionów,

2) projektów planów oraz zatwierdzonych planów inwestycyjnych wieloletnich i rocznych (dwuletnich) ministerstw, zjednoczeń i województw (miast wyłączonych z województw).

§ 8. Banki finansujące inwestycje prowadzą rachunek zaangażowania inwestycyjnego na lata następne z tytułu inwestycji przyjętych do finansowania. Rachunek zaangażowania powinien być prowadzony w skali ogólnokrajowej, jak też w skali resortów i zjednoczeń, a w zakresie planu terenowego — w skali województw.

§ 9. 1. Inwestor po zakończeniu zadania inwestycyjnego obowiązany jest dokonać rozliczenia z wykonania zadania inwestycyjnego i oddania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów, nazywanego w skrócie „rozliczeniem inwestycji”. Niezależnie od rozliczenia inwestycji inwestor (użytkownik inwestycji) obowiązany jest przedłożyć bankowi rozliczenie z zagospodarowania oddanych do użytku inwestycji i osiągnięcia planowych efektów gospodarczych.

2. Przedkładane bankowi dokumenty, o których mowa w ust. 1, powinny być zaakceptowane przez jednostkę nadrzędną inwestora.

3. Formę dokumentów, o których mowa w ust. 1, i tryb ich zatwierdzania, jak też wypadki zwolnień inwestorów od ich składania określają przepisy w sprawie rozliczania się z zakończonych i oddawanych do użytku inwestycji.

II. Inwestycje i kapitalne remonty jednostek rozliczających się lub objętych budżetem centralnym.

A. Finansowanie inwestycji branżowych.

§ 10. 1. Według zasad podanych w tym rozdziale finansowane są inwestycje produkcyjne i usługowe realizowane przez zjednoczenia i przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym, z wyjątkiem inwestycji własnych przedsiębiorstw, o których mowa w §§ 26—31. Przepisy tego rozdziału stosuje się również do inwestycji administracyjnych i socjalno-kulturalnych central zjednoczeń, podejmowanych dla zaspokojenia własnych potrzeb zjednoczenia.

2. Określone w niniejszym rozdziale zasady i tryb finansowania stosuje się do wszystkich inwestycji branżowych bez względu na to, jaki organ podjął decyzję o dopuszczeniu ich do realizacji.

3. Przepisy dotyczące zjednoczeń stosuje się również do kombinatów podporządkowanych bezpośrednio ministerstwom (urzędom centralnym).

4. Kombinaty zorganizowane w ramach zjednoczenia wykonują w stosunku do zakładów działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym funkcje przewidziane w §§ 11—25 w zakresie ustalonym przez właściwe zjednoczenie.

§ 11. 1. Inwestycje branżowe w okresie realizacji finansowane są wyłącznie z oprocentowanego kredytu bankowego, podlegającego spłacie po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji. Dotyczy to również badań geologiczno-rozpoznawczych mających na celu rozpoznanie złoża w kategorii C₁, B i A.

2. Inwestycje polegające wyłącznie na:

- 1) zakupach maszyn i urządzeń oraz środków transportowych nie związanych z budownictwem inwestycyjnym oraz
- 2) drobnych robotach geologicznych

finansowane są bezpośrednio ze środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, przelanych na rachunek inwestora. Minister Finansów może dopuścić finansowanie również tych inwestycji z kredytu bankowego.

§ 12 1. Zjednoczenia gromadzą środki na cele, o których mowa w § 11, na rachunku funduszu inwestycyjnego.

2. Fundusz inwestycyjny zjednoczeń tworzy się z przyznanego zjednoczeniom na ten cel udziału w zysku przedsiębiorstw oraz z odpisów amortyzacyjnych odprowadzanych do zjednoczenia przez przedsiębiorstwa po potrąceniu tej części amortyzacji, jaka pozostaje do dyspozycji przedsiębiorstw, oraz z innych środków przewidzianych w uchwale (bonifikaty odsetek) bądź w odrębnych przepisach.

3. Normy udziału zjednoczenia w zysku przedsiębiorstw (ust. 2) są określane dla poszczególnych zjednoczeń lub grup zjednoczeń przez Ministra Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

4. Jeżeli amortyzacja przypadająca na rzecz zjednoczenia lub grupy zjednoczeń przekracza — w skali pięciolecia — zapotrzebowanie na spłatę kredytów oraz na finansowanie inwestycji nie objętych kredytowaniem (§ 11 ust. 2), Minister Finansów może przejąć nadwyżkę do budżetu.

5. Środki funduszu inwestycyjnego zjednoczenia zgodnie z innymi przepisami podlegają oprocentowaniu w wysokości 3%. Oprocentowanie zwiększa fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

§ 13. Ogólne rozmiary nakładów inwestycyjnych w zakresie inwestycji branżowych określają narodowe plany gospodarcze.

§ 14. 1. Bank przyjmując inwestycję do finansowania zawiera ze zjednoczeniem umowę o kredyt. Szczegółowe warunki umów określa wzór umowy kredytowej, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały.

2. Bank udziela kredytu do wysokości planowanego kosztu inwestycji, określonego w zatwierdzonej dokumentacji inwestycyjnej.

3. Uruchomienie kredytu następuje w ratach określonych w umowie stosownie do dyrektywnego harmonogramu realizacji inwestycji, zatwierdzonego z uwzględnieniem obowiązujących cykli budowy. Jeżeli inwestycja będzie realizowana w tempie szybszym od zaplanowanego, bank na wniosek kredytobiorcy (inwestora) może przyspieszyć termin uruchomienia kolejnych rat kredytu.

4. Zjednoczenie może w umowie kredytowej upoważnić przedsiębiorstwo będące inwestorem do wykonywania wszelkich czynności wynikających z umowy kredytowej.

§ 15. 1. Bank zawiera umowę kredytową i przyjmuje do finansowania inwestycje polegające na budownictwie pod warunkiem:

- 1) włączenia inwestycji do planu inwestycyjnego w ramach dyrektywnych wskaźników zaangażowania,
- 2) posiadania zatwierdzonej dokumentacji w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami,
- 3) zapewnienia wykonawstwa robót w terminach nie dłuższych, niż to wynika z zatwierdzonych cykli budowy,
- 4) zapewnienia dostawy podstawowych maszyn i urządzeń w terminach dostosowanych do planowego postępu realizacji inwestycji.

2. Dowodem zapewnienia wykonawstwa robót budowlanych i montażowych przewidzianych do realizacji systemem zleceń jest decyzja organów uprawnionych do rozdziału robót o włączeniu zadania do portfela zleceń uspołecznionego przedsiębiorstwa budowlano-montażowego. Umowę z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym zawiera inwestor po przyjęciu przez bank inwestycji do finansowania.

3. Inwestycje wykonywane systemem gospodarczym bank przyjmuje do finansowania i udziela na nie kredytu pod warunkiem posiadania przez inwestora przygotowanych do tego celu zespołów wykonawczych i przy zapewnieniu zaopatrzenia materiałowego oraz spełnienia wymagań określonych w ust. 1.

4. Dowodem zapewnienia dostaw maszyn i urządzeń mogą być umowy o dostawę, potwierdzone oferty, inne

wiążące oświadczenia dostawców lub oświadczenia organów powołanych do rozdzielnictwa maszyn i urządzeń.

5. Banki nie zawierają umów kredytowych i nie przyjmują do finansowania inwestycji, o ile inwestycja nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

§ 16. 1. W celu zawarcia przez bank umowy o kredyt i przyjęcia do finansowania inwestycji polegającej na budownictwie, inwestor obowiązany jest złożyć w banku:

- 1) plan rzeczowo-finansowy zadania inwestycyjnego,
- 2) zbiorcze zestawienie kosztów dla przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz zestawienia kosztów dla rozpoczynanych zadań inwestycyjnych,
- 3) harmonogram realizacji inwestycji,
- 4) część ogólną i ekonomiczną pierwszego stadium dokumentacji inwestycji,
- 5) harmonogram osiągania projektowych zdolności produkcyjnych.

2. Dla inwestycji polegających na zakupach maszyn i urządzeń oraz ich montażu, nie zaliczanych do budownictwa inwestycyjnego, inwestor obowiązany jest złożyć w banku plan nakładów wraz z uzasadnieniem celowości zakupów.

3. Dokonywanie nakładów inwestycyjnych bez uprzedniego przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania jest zabronione. Pracownicy przedsiębiorstw i zjednoczeń winni dokonywania nakładów bez uprzedniego przyjęcia inwestycji przez bank podlegają sankcjom w postaci pozbawienia lub ograniczenia premii według zasad określonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

4. Niezależnie od sankcji, o których mowa w ust. 3, nakłady poniesione przed przyjęciem inwestycji przez bank podlegają sfinansowaniu na warunkach określonych dla finansowania przekroczeń kosztów inwestycji. Zasada ta ma zastosowanie w wypadku, gdy inwestycja została w okresie późniejszym przyjęta przez bank do finansowania. W przeciwnym razie poniesione nakłady podlegają spisaniu w ciężar wyników na działalności eksploatacyjnej. Niezależnie od tego inwestor jest obowiązany w ciężar swoich wyników odprowadzić do budżetu równowartość poniesionych nakładów.

§ 17. 1. Oprocentowanie kredytu — zgodnie z innymi przepisami — wynosi 3% w stosunku rocznym; może ono być przez bank obniżone o połowę, gdy inwestycja nosi charakter istotnej modernizacji procesu technologicznego.

2. Oprocentowanie nalicza bank przy stawianiu do dyspozycji raty kredytu. Oprocentowanie biegnie od chwili postawienia raty kredytu do rozporządzenia inwestora do terminu przewidzianego w umowie na rozliczenie inwestycji.

3. Oprocentowanie naliczone przez bank w myśl ust. 1 i 2 podlega pokryciu z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia po rozliczeniu inwestycji.

4. Jeżeli kredyt w wyniku wcześniejszego zakończenia inwestycji zostanie spłacony przed upływem ustalonego w umowie terminu, bank naliczone z góry oprocentowanie zmniejsza o kwotę za okres czasu odpowiadający różnicy między terminem umownym a terminem faktycznej spłaty kredytu.

5. Niezależnie od zmniejszenia odsetek, o którym mowa w ust. 4, bank w razie skrócenia okresu realizacji w stosunku do obowiązującego cyklu budowy zwróci kredytobiorcy kwotę, odpowiadającą części pobranych odsetek. Kwota ta powinna stanowić 6% tej części wartości kosztorysowej, jaka odpowiada procentowi skrócenia cyklu, nie więcej jednak niż kwota pobranych przez bank odsetek.

§ 18. 1. Bank finansuje przyjęte zadania inwestycyjne do wysokości kosztu planowego.

2. Zwiększenie planowego kosztu inwestycji w toku realizacji może być dokonane przez uprawniony do tego organ po zbadaniu przyczyn przekroczenia i po uprzednim zaopiniowaniu przez bank. Na pokrycie zwiększonego kosztu inwestycji bank udziela kredytu dodatkowego w oparciu o oddzielną umowę.

3. Kredyt dodatkowy podlega zwiększonemu oprocentowaniu (oprocentowanie karne), w zależności od kwoty przekroczenia pierwotnego kosztu inwestycji. Przy zwykłym koszcie do 5% bank nalicza oprocentowanie karne według stawki o 1% wyższej ponad normalne oprocentowanie określone w umowie o kredyt. Przy dalszej zwykłym koszcie stawka oprocentowania karnego kredytu dodatkowego wzrasta o 1% za każde rozpoczęte 5% przekroczenia kosztów, nie więcej jednak niż o 9% ponad normalne oprocentowanie. Oprocentowanie karne nalicza bank za każdy rok kalendarzowy z góry, poczynając od pierwszego dnia roku, w którym udzielił kredytu dodatkowego, do końca roku kalendarzowego, w którym dokonano rozliczenia inwestycji.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w razie zmiany kosztu inwestycji spowodowanej na skutek urzędowej zmiany cen i norm kosztorysowych. Dokonane w toku realizacji inwestycji zmiany cen i norm kosztorysowych powodują korektę planowego kosztu inwestycji (ust. 1).

§ 19. 1. Spłata kredytu wraz z naliczonymi odsetkami następuje na podstawie rozliczenia inwestycji (§ 9), zaakceptowanego przez zjednoczenie i przyjętego przez bank.

2. Z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia w pierwszej kolejności podlega pokryciu kredyt dodatkowy oraz wszelkie odsetki karne. Pozostały kredyt bądź podlega jednorazowej spłacie z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, bądź też spłacie na warunkach określonych zgodnie z § 24.

§ 20. 1. Jeśli inwestor nie przedłoży bankowi w terminie określonym w umowie o kredyt rozliczenia inwestycji z powodu nieoddania inwestycji do użytku w planowym terminie lub też z innych przyczyn, bank od pełnej sumy przyznanego kredytu nalicza oprocentowanie karne. Oprocentowanie karne nalicza bank progresywnie w zależności od przekroczenia cyklu budowy. Przy przekroczeniu cyklu do 5% bank nalicza dodatkowe oprocentowanie według stawki o 0,5% wyższej niż oprocentowanie umowne. Przy dalszym wydłużeniu cyklu stawka oprocentowania dodatkowego wzrasta o dalsze 0,5% za każde rozpoczęte 5% przekroczenia cyklu, nie więcej jednak niż o 6% w stosunku rocznym.

2. Zapłacone odsetki karne, pomniejszone o kary umowne i odszkodowania uzyskane przez inwestora od kontrahentów z tytułu nieterminowego wykonania umów o roboty i dostawy, podlegają rozliczeniu z funduszem inwestycyjnym zjednoczenia (§ 19 ust. 2) oraz zarachowaniu na koszt inwestycji.

3. Kwota przekroczenia planowego kosztu inwestycji (§ 18), jak też różnica między karnymi odsetkami naliczonymi przez bank a karami i odszkodowaniami pobranymi przez inwestora z tytułu niedotrzymania warunków umów zawartych z wykonawcami i dostawcami, pomniejsza możliwości włączania do planu nowych inwestycji.

§ 21. 1. W celu zwiększenia materialnego zainteresowania zjednoczeń oraz pracowników służby inwestycyjnej prawidłową i rytmiczną realizacją zadań inwestycyjnych, bank niezależnie od częściowej bonifikaty odsetek, o której mowa w § 17 ust. 5, zwraca kredytobiorcy (zjednoczeniu) dalszą część pobranych odsetek według zasad określonych w ust. 2—4.

2. Jeżeli koszt inwestycji określony w dokumentacji będącej podstawą włączenia inwestycji do planu nie został przekroczony, bank zwróci kredytobiorcy z pobranego normalnego oprocentowania (3%) równowartość 0,3%.

3. Jeżeli inwestycję oddano do użytku w dyrektywnym cyklu budowy, a koszt jej nie został przekroczony, bank zwraca kredytobiorcy dalsze 0,3% z pobranego oprocentowania. Przy przekroczeniu kosztów zwracana kwota ulega zmniejszeniu o 0,06% stawki procentowej za każdy 1% podwyżki kosztów. Przy przekroczeniu kosztów więcej niż o 5% zwrot oprocentowania z tytułu skrócenia cyklu budowy nie przysługuje.

4. Jeżeli obniżono koszt inwestycji przy dotrzymaniu lub skróceniu cyklu budowy, bądź też skrócono cykl budowy przy nieprzekroczeniu planowych kosztów inwestycyjnych lub ich zmniejszeniu, bank zwróci dodatkowo część pobranego oprocentowania w granicach do 0,4% według skali podanej w załączniku nr 2.

5. Z ogólnej sumy środków zgromadzonych na zasadach podanych w ust. 2—4 równowartość 20% przeznaczają się na dodatkowy fundusz premiiowy dla pracowników służby inwestycyjnej inwestora, pozostała zaś część kwot uzyskanych ze zwrotu oprocentowania kredytu bankowego zwiększa fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

6. Premie z dodatkowego funduszu (ust. 5) wypłaca się w 50% po przyjęciu przez bank rozliczenia inwestycji. Pozostała część może być wypłacona po uzyskaniu planowej zdolności produkcyjnej (planowych efektów) w dyrektywnym cyklu osiągania zdolności produkcyjnej. W razie niez uzyskania w tym okresie pełnej zdolności produkcyjnej (planowych efektów) druga część funduszu ulega przepadkowi na rzecz budżetu.

7. Szczegółowe zasady uruchamiania dodatkowego funduszu premiiowego, o których mowa w ust. 5 i 6, określa odrębne przepisy.

§ 22. 1. Tworzy się w ciężar kosztów inwestycji fundusz premiiowy w wysokości 0,2—0,4% wartości maszyn i urządzeń pochodzenia krajowego, określonej w dokumentacji kosztorysowej danego zadania inwestycyjnego. Środki tego funduszu przeznaczają się na premie dla kierowniczej kadry dostawców maszyn i urządzeń pochodzenia krajowego.

2. Zasady ustalania wysokości i podziału funduszu, o którym mowa w ust. 1, zakres osób uprawnionych do korzystania z premii wypłacanych z tego funduszu oraz terminy i warunki wypłaty premii określają inne przepisy.

§ 23. Premiowanie pracowników biur projektów oraz wykonawców robót budowlano-montażowych za jakość i terminowość wykonanych prac regulują odrębne przepisy.

§ 24. 1. Bank zawierając umowę o kredyt (§ 14) określa, czy udzielony kredyt podlega spłacie w całości z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, czy też tylko częściowo, a w pozostałej części — z dodatkowego zysku osiągniętego w ciągu 5 lat po oddaniu inwestycji do użytku.

2. Całość lub część kredytu obciążająca fundusz inwestycyjny zjednoczenia podlega pokryciu z tegoż funduszu po rozliczeniu inwestycji. W braku środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, bank może spłatę tej części kredytu rozłożyć na okres uzgodniony ze zjednoczeniem.

3. Część kredytu nie pokryta z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia podlega spłacie przez przedsiębiorstwo w ratach określonych w umowie między inwestorem a bankiem. Bank przy określaniu rat kredytu uwzględnia stopniowe dochodzenie do zdolności produkcyjnej zainwestowanych obiektów. Określone w umowie raty zadłużenia wraz z oprocentowaniem (3%) inwestor spłaca z ogólnego zysku przedsiębiorstwa przed jego podziałem. Od nie spłaconych w terminie rat bank pobiera odsetki za zwłokę.

4. W określonych wypadkach część lub całość kredytu może ulec umorzeniu w ciężar środków przewidzianych na ten cel w budżecie.

5. Minister Finansów ustali wytyczne, jakimi banki mają się kierować przy określaniu wielkości kredytu podlega-

jącego spłacie z zysku i trybu spłaty tej części kredytu lub jego umorzenia. Wytyczne te podlegają zatwierdzeniu przez Radę Ministrów.

§ 25. 1. Inwestycje polegające na budowie nowych przedsiębiorstw lub samodzielnie bilansujących zakładów, o okresie zwrotności nakładów nie przekraczającym lat 5, mogą być finansowane z kredytu bankowego, spłacanego w całości z amortyzacji i przyszłych zysków budujących się przedsiębiorstw i zakładów. Zasada ta może być również stosowana do inwestycji polegających na poważniejszej rozbudowie lub modernizacji, a realizowanych przez wysoko rentowne przedsiębiorstwa.

2. Wysokość rat i terminy spłaty kredytu określą w tym wypadku umowa między bankiem a inwestorem, zawarta przy przyjmowaniu inwestycji do finansowania.

3. Na spłatę kredytu wraz z oprocentowaniem przedsiębiorstwo (zakład) przeznaczają całą amortyzację po potrąceniu części przypadającej na kapitalne remonty, a w pozostałej części — zysk przed jego podziałem. Nie zapłacone w terminie raty bank przenosi na należności przeterminowane.

4. Przepis § 24 ust. 5 ma zastosowanie również w tym wypadku.

B. Finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów przedsiębiorstw.

§ 26. 1. Inwestycje przedsiębiorstw i kapitalne remonty finansowane są z funduszy inwestycyjno-remontowych.

2. Fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa tworzy się z części amortyzacji i części zysku oraz innych środków przewidzianych w obowiązujących przepisach. Normy przelewów amortyzacji na fundusz inwestycyjno-remontowy ustalają zjednoczenia w granicach normy zbiorczej określonej dla zjednoczenia lub grup zjednoczeń przez właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Finansów. Normy te będą określane na okres wieloletni.

3. Normy amortyzacji przeznaczonej na fundusze inwestycyjno-remontowe powinny być określane na poziomie niezbędnym do realizacji remontów kapitalnych zgodnie z potrzebami wynikającymi z programów remontów planowo-zapobiegawczych.

4. Odpisy zysku na fundusze inwestycyjno-remontowe określać będą normy finansowe.

5. Podstawą do ustalenia norm będzie określony dla danej branży procent wartości środków trwałych ulegający odpowiedniemu zwiększeniu w zależności od stopnia umorzenia środków trwałych. Procentowe wskaźniki (w stosunku do wartości środków trwałych i ich umorzenia) określać będzie dla poszczególnych zjednoczeń lub grup zjednoczeń Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami.

6. W oparciu o wskaźniki, o których mowa w ust. 5, zjednoczenie określi dla poszczególnych przedsiębiorstw normy odpisów zysku na fundusze inwestycyjno-remontowe w procencie zysku planowego.

7. Na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa przeznaczają różnice między dochodami a kosztami likwidacji środków trwałych.

§ 27. 1. Z funduszu inwestycyjno-remontowego mogą być realizowane inwestycje produkcyjne określone w § 2 ust. 5. Do inwestycji tych nie ma zastosowania przepis § 3.

2. Z funduszu inwestycyjno-remontowego nie mogą być realizowane inwestycje mieszkaniowe ani też socjalno-kulturalne. Nie dotyczy to jednak inwestycji związanych z polepszeniem warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 28. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są przedłożyć bankowi plan akumulacji i przeznaczenia środków funduszu

inwestycyjno-remontowego. Plan ten stanowi część składową planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

2. O przeznaczeniu środków funduszu inwestycyjno-remontowego na cele inwestycyjne lub remontowe decyduje przedsiębiorstwo.

3. W toku realizacji planów przedsiębiorstwo jest uprawnione do podjęcia inwestycji polegającej na wymianie środka trwałego zamiast kapitalnego remontu i odwrotnie, w zależności od wyniku rachunku opłacalności.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać nakładów na inwestycje i kapitalne remonty w granicach środków będących do ich dyspozycji.

2. Banki w uzasadnionych wypadkach mogą udzielać przedsiębiorstwom krótkoterminowych kredytów spłacanych z funduszu inwestycyjno-remontowego. Ogólne rozmiary tych kredytów określają plany kredytowe.

3. Przedsiębiorstwu nie wolno angażować się w nakłady nie mające pokrycia w funduszu inwestycyjno-remontowym i przyznanych przez bank kredytach. Nakłady nie znajdujące pokrycia w tych środkach podlegają sfinansowaniu ze środków obrotowych i o ile do terminu przewidzianego na opracowanie rocznego sprawozdania finansowego nie zostaną zrefundowane ze środków inwestycyjnych — podlegają spisaniu w ciężar wyników finansowych przedsiębiorstwa. Niezależnie od tego przedsiębiorstwo jest zobowiązane w ciężar swoich wyników odprowadzić do budżetu równowartość nakładów pokrytych ze środków obrotowych.

4. Banki sprawują ogólną kontrolę nad prawidłowością gospodarowania środkami funduszy inwestycyjno-remontowych. Banki mogą żądać usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości pod sankcją odmowy udzielenia kredytu, stosowania wyższego oprocentowania bądź też innych środków oddziaływania przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 30. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra może ustalić dla przedsiębiorstw określonych branż inne zasady finansowania gospodarki remontowej i w związku z tym zmienić zasady amortyzowania majątku trwałego.

§ 31. 1. Przedsiębiorstwa mogą realizować inwestycje socjalno-kulturalne z następujących środków:

- 1) funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi po odliczeniu środków przeznaczonych na zakładowe fundusze mieszkaniowe,
- 2) pochodzących z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym,
- 3) z dotacji funduszy przeznaczonych na cele socjalno-kulturalne, a określonych odrębnymi przepisami.

2. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać nakładów na inwestycje socjalno-kulturalne tylko do wysokości posiadanych na ten cel środków. Nakłady przewyższające posiadane środki podlegają pokryciu z funduszu zakładowego po odliczeniu środków przeznaczonych na zakładowe fundusze mieszkaniowe. Do inwestycji tych nie ma zastosowania przepis § 3.

3. Koszty kapitalnych remontów środków trwałych, służących celom socjalno-kulturalnym, przedsiębiorstwa pokrywają z funduszy inwestycyjno-remontowych.

C. Inwestycje i kapitalne remonty jednostek i zakładów budżetowych objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 32. 1. Inwestycje jednostek i zakładów budżetowych mogą być realizowane zgodnie z ustaleniami planów inwestycyjnych.

2. Kapitalne remonty jednostek i zakładów budżetowych mogą być realizowane w granicach posiadanych na ten cel środków finansowych.

§ 33. 1. Budownictwo inwestycyjne jednostek i zakładów budżetowych finansowane jest z kredytu bankowego podlegającego pokryciu po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji ze środków budżetowych i przeznaczonych na inwestycje środków pozabudżetowych (rozdział V).

2. Bank udziela kredytu przy przyjęciu inwestycji do finansowania. Warunki przyjęcia inwestycji do finansowania określają przepisy §§ 15 i 16.

3. Bank zawiera z inwestorem lub nadzorującą inwestora jednostką umowę kredytową, w której określa ogólną sumę kredytu oraz — w dostosowaniu do harmonogramu budowy — wysokość i terminy, w jakich kredyt będzie stawiany do dyspozycji inwestora, a także termin zakończenia i przedłożenia bankowi rozliczenia inwestycji.

4. Określone w umowie raty kredytu mogą być na wniosek inwestora zwiększane, o ile tylko inwestor udowodni możliwość przyspieszenia realizacji inwestycji.

§ 34. 1. Kredyt jest bezprocentowy, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Zwiększenie planowego kosztu inwestycji w toku realizacji może być dokonane przez uprawniony do tego organ po uprzednim zaopiniowaniu przez bank i zbadaniu przyczyn przekroczenia. Na pokrycie zwiększonego kosztu inwestycji bank udziela kredytu dodatkowego. Kredyt dodatkowy podlega oprocentowaniu karnemu na warunkach określonych w § 18 ust. 3.

3. Również w razie niezakończenia inwestycji w planowym terminie bank nalicza oprocentowanie karne według zasad określonych w § 20 ust. 1.

4. Kwota przekroczenia planowych kosztów, jak też różnica między karnymi odsetkami naliczonymi przez bank a karami i odszkodowaniami zapłaconymi przez kontrahentów inwestora z tytułu niedotrzymania warunków umownych, pomniejsza możliwości włączenia do planu nowych inwestycji.

§ 35. 1. Po zakończeniu inwestycji na podstawie rozliczenia inwestycji sporządzonego przez inwestora, a zaakceptowanego przez jednostkę nadrzędną, bank zamyka rachunek finansowania, ustalając ostateczne saldo kredytu (łącznie z kredytem dodatkowym i obciążeniami z tytułu naliczonych odsetek karnych).

2. Właściwy dysponent obowiązany jest zapewnić pokrycie kredytu ze środków budżetowych lub pozabudżetowych nie później niż w pierwszym kwartale następnego roku budżetowego.

3. Środki pozabudżetowe na finansowanie inwestycji mogą być przelewane bieżąco na rachunek inwestora. Zaliczone jednak będą przez bank na pokrycie kredytu dopiero w momencie rozliczenia inwestycji.

§ 36. 1. Pracownicy służby inwestycyjnej otrzymują premie za prawidłową i rytmiczną realizacją inwestycji. Fundusz premiowy tworzy się ze środków budżetowych przewidzianych na działalność bieżącą w wysokości:

- 1) 0,09% planowego kosztu inwestycji za wykonanie inwestycji w granicach kosztu planowego,
- 2) 0,09% planowego kosztu inwestycji za terminowe oddanie inwestycji do użytku pod warunkiem, że koszt inwestycji nie został przekroczony; w razie przekroczenia kosztów inwestycji przelew ten ulega zmniejszeniu o 0,02% planowego kosztu inwestycji za każdy 1% przekroczenia kosztów budowy w stosunku do kosztu określonego w dokumentacji będącej podstawą włączenia inwestycji do planu.

Jeżeli obniżono koszt inwestycji przy dotrzymaniu lub skróceniu cyklu budowy bądź też skrócono cykl budowy przy nieprzekroczeniu planowych kosztów inwestycji lub ich zmniejszeniu, na fundusz premiowy przeznaczają się z budżetu dalsze środki w granicach do 0,12% planowych kosztów inwestycji według skali podanej w załączniku nr 3 do uchwały.

2. Premie z funduszu utworzonego w myśl ust. 1 wypłacane będą służbie inwestycyjnej w 50% bezpośrednio po terminowym rozliczeniu inwestycji. Pozostała część może być wypłacona po upływie okresu gwarancyjnego i stwierdzeniu prawidłowego funkcjonowania obiektów. W razie stwierdzenia wad obiektu pozostała część funduszu premiewego ulega przepadkowi.

§ 37. 1. Zakupy i kapitalne remonty jednostek budżetowych finansowane są z odrębnego rachunku bankowego, na który przelewane są środki z budżetu oraz przeznaczone na ten cel środki pozabudżetowe.

2. Zakłady budżetowe przelewają na rachunki finansowania zakupów i remontów kapitalnych środki własne przewidziane na ten cel w ich planach finansowych.

3. Środki przebrane na rachunki, o których mowa w ust. 1 i 2, a nie wykorzystane do końca roku kalendarzowego, pozostają do dyspozycji właściwych jednostek na rok następny.

§ 38. Inwestycje i kapitalne remonty gospodarstw pomocniczych prowadzonych przez jednostki budżetowe finansowane są na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

III. Inwestycje i kapitalne remonty jednostek objętych i rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 39. 1. Inwestycje branżowe finansowane są z kredytów bankowych na zasadach określonych w §§ 10—25 uchwały ze zmianami, o których mowa w § 40.

2. Umowę kredytową bank zawiera z inwestorem wskazanym przez prezydium rady narodowej.

§ 40. 1. Prezydium rad narodowych gromadzą środki na spłatę kredytów udzielonych przez banki na sfinansowanie inwestycji branżowych na rachunkach bankowych terenowych funduszy inwestycyjnych.

2. Terenowe fundusze inwestycyjne tworzy się na szczeblu prezydiów wojewódzkich rad narodowych z amortyzacji nie pozostawionej do dyspozycji przedsiębiorstw oraz ze środków pozabudżetowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji. W miarę potrzeby terenowy fundusz inwestycyjny może być zasilany środkami z budżetu.

3. Terenowe fundusze inwestycyjne są odpowiednikiem funduszy inwestycyjnych zjednoczeń, o których mowa w §§ 10—25.

4. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą upoważnić prezydium rad narodowych szczebla powiatowego do tworzenia powiatowych (miejskich) funduszy inwestycyjnych. W uzasadnionych wypadkach prezydium rad narodowych mogą upoważnić zjednoczenia przedsiębiorstw terenowych do tworzenia branżowych funduszy inwestycyjnych. Do funduszy tych stosuje się odpowiednio ust. 2 i 3.

5. Jeżeli amortyzacja gromadzona na rachunkach funduszy, o których mowa w ust. 4, przekracza potrzeby w zakresie spłaty kredytów, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może:

- 1) przejąć nadwyżkę amortyzacji funduszu powiatowego (miejskiego) na wojewódzki fundusz inwestycyjny,
- 2) nałożyć na zjednoczenie obowiązek przelania określonej kwoty na branżowy fundusz inwestycyjny innego zjednoczenia, wykazującego niedobór środków.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 5, mogą być wydawane jedynie w okresie ustalania wskaźników do rocznych planów finansowych.

7. Czynności związane z techniczną obsługą funduszy inwestycyjnych prowadzonych przez prezydium wojewódzkich i powiatowych (miejskich) rad narodowych wykonują wydziały finansowe.

§ 41. 1. Na finansowanie inwestycji własnych i kapitalnych remontów przedsiębiorstwa terenowe tworzą fundusz inwestycyjno-remontowy, na który przelewają pozosta-

wioną im do dyspozycji amortyzację oraz inne środki wynikające z przepisów normujących systemy finansowe.

2. Amortyzacja przedsiębiorstw, jeżeli inne przepisy nie stanowią inaczej, podlega podziałowi na część pozostawioną do dyspozycji przedsiębiorstw i część przeznaczoną do odprowadzenia na terenowy fundusz inwestycyjny.

3. Do dyspozycji przedsiębiorstw pozostawia się amortyzację:

- 1) na kapitalne remonty, wynikające z programów remontów planowo-zapobiegawczych,
- 2) na inwestycje własne przedsiębiorstw.

4. Minister Finansów w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych określi stawki odpisów amortyzacji na cele wymienione w ust. 3, z uwzględnieniem możliwości sfinansowania inwestycji z innych źródeł, wynikających z przepisów określających zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw.

5. Prezydium rad narodowych bądź działające z ich upoważnienia zjednoczenia ustala normy podziału amortyzacji, o których mowa w ust. 2, w oparciu o stawki odpisów określonych przez Ministra Finansów zgodnie z przepisem ust. 4, z uwzględnieniem źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów, przewidzianych w przepisach normujących systemy finansowe przedsiębiorstw.

6. Poza tym do finansowania inwestycji i remontów kapitalnych przedsiębiorstw terenowych mają w pełni zastosowanie przepisy §§ 27—31.

§ 42. 1. Do finansowania inwestycji oraz kapitalnych remontów jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetami terenowymi mają odpowiednio zastosowanie przepisy w §§ 32—34 oraz 36—38.

2. Udzielone przez bank kredyty na budownictwo inwestycyjne jednostek i zakładów budżetowych po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji — wraz z kredytem dodatkowym i naliczonymi odsetkami karnymi (zmniejszonymi o uzyskane przez inwestora kary i odszkodowania od kontrahentów) — podlegają jednorazowemu pokryciu z funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych.

3. Fundusz inwestycyjny jednostek budżetowych tworzy się na szczeblu właściwych rad narodowych, nie niżej szczebla powiatowego, ze środków budżetowych oraz środków pozabudżetowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji.

4. Środki budżetowe na fundusz inwestycyjny jednostek budżetowych określane będą w budżetach wojewódzkich i powiatowych (miast stanowiących powiaty) w kwocie stanowiącej równowartość różnicy między rocznym limitem inwestycyjnym prezydium danej rady narodowej, przeznaczonym na budownictwo inwestycyjne jednostek i zakładów budżetowych, a będącymi do dyspozycji jednostek budżetowych środkami pozabudżetowymi.

5. Fundusz inwestycyjny jednostek budżetowych lokowany jest w bankach finansujących inwestycje.

6. Rachunki funduszu nie podlegają oprocentowaniu.

IV. Finansowanie nakładów na opracowanie dokumentacji inwestycyjnej i innych nakładów poprzedzających realizację inwestycji.

§ 43. 1. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji branżowych jednostek objętych planowaniem zarówno centralnym, jak i terenowym, podlegają sfinansowaniu z przyznanego przez bank na ten cel kredytu.

2. Kredyt wraz z oprocentowaniem podlega rozliczeniu w ciężar kredytów inwestycyjnych z chwilą przyjęcia przez bank do finansowania inwestycji, dla której była przeznaczona dokumentacja.

3. Kredytu na opłacenie kosztów dokumentacji dla inwestycji, o których mowa w ust. 1, udziela bank zjednoczeniu lub przedsiębiorstwu.

4. Kredyt nie rozliczony w ciągu 2 lat od daty zakończenia prac nad dokumentacją podlega spłacie z funduszy przeznaczonych na finansowanie inwestycji branżowych.

5. Bank może na uzasadniony wniosek kredytobiorcy przedłużyć termin rozliczenia kredytu.

§ 44. 1. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji własnych przedsiębiorstwa pokrywają z funduszu inwestycyjno-remontowego lub ze środków obrotowych. Wydatki na dokumentację pokryte ze środków obrotowych podlegają refundacji ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego z chwilą przystąpienia do realizacji inwestycji.

2. Koszty dokumentacji, bez względu na źródła jej sfinansowania, nie wykorzystywane w ciągu 2 lat od jej zakończenia podlegają spisaniu w ciężar wyników działalności eksploatacyjnej.

§ 45. 1. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji jednostek i zakładów budżetowych finansowane są z bezprocentowego kredytu bankowego. Kredytu na ten cel udzielają banki finansujące inwestycje:

- 1) ministerstwu lub jednostkom upoważnionym przez ministerstwo,
- 2) wydziałom prezydiów rad narodowych (jednostkom równorzędnym) szczebla wojewódzkiego lub powiatowego.

2. Kredyt na dokumentację podlega rozliczeniu w ciężar kredytów inwestycyjnych z chwilą przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania.

§ 46. 1. Jednostkom państwowym nie wolno zamawiać, a biur projektów nie wolno przyjmować bez zezwolenia zleceń na opracowanie dokumentacji indywidualnej dla obiektów lub fragmentów obiektów, dla których opracowano dokumentację typową. Tryb uzyskiwania zezwoleń określają przepisy wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. W razie stwierdzenia, że dokumentacja dla obiektów lub ich części została opracowana wbrew przepisom ust. 1, banki pobiorą z rachunku rozliczeniowego biura projektów odpowiednią część wynagrodzenia i odprowadzą do budżetu. W razie trudności w określeniu odpowiedniej części wynagrodzenia banki pobiorą z rachunku biura projektów 5% wartości robót budowlano-montażowych, dla których opracowano dokumentację indywidualną zamiast dokumentacji typowej.

3. Do pracowników biur projektów i służb inwestycyjnych nie przestrzegających przepisu ust. 1 powinny być obowiązkowo stosowane sankcje w postaci pozbawienia premii. To samo dotyczy pracowników kontroli bankowej w razie niewykonania obowiązku przewidzianego w ust. 2.

4. Szczegółowe zasady stosowania dokumentacji typowej dla inwestycji określają odrębne przepisy.

§ 47. Przepisy §§ 43—45 stosuje się również do finansowania innych kosztów związanych z przygotowaniem inwestycji do realizacji, a w szczególności do kosztów:

- 1) badań geologicznych i geodezyjnych oraz ekspertyz i studiów związanych z opracowaniem dokumentacji,
- 2) kosztów nabycia licencji i patentów dla projektowanej inwestycji,
- 3) kosztów pozyskania terenów pod przyszłą zabudowę.

V. Przepisy dotyczące czynów społecznych, funduszy celowych i innych środków pozabudżetowych.

§ 48. 1. Przewidziane w poprzednich rozdziałach niniejszej uchwały zasady dotyczące finansowania inwestycji nie mają zastosowania do inwestycji realizowanych w ramach czynów społecznych, jak też do inwestycji podejmowanych ze środków:

- 1) funduszy gromadzkich i mienia gromadzkiego,

- 2) funduszy prewencyjnych instytucji ubezpieczeniowych,
- 3) funduszy miejskich,
- 4) własnych warsztatów szkolnych przy szkołach zawodowych.

2. Środki wymienione w ust. 1 mogą być wykorzystane jako bezpośrednie źródło finansowania wyodrębnionych zadań inwestycyjnych. Mogą być również przelewane na fundusze inwestycyjne jako uzupełniające źródło spłaty kredytów bankowych.

3. Jeżeli fundusze, o których mowa w ust. 1, stanowią wyłączne pokrycie kosztów inwestycji, bank finansuje inwestycje bezpośrednio ze środków przelanych na rachunki inwestycyjne bez udziału kredytu bankowego.

§ 49. Wykorzystanie funduszu aktywizacji małych miast reguluje uchwała nr 302 Rady Ministrów z 6 września 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu aktywizacji małych miast (Monitor Polski z 1966 r. Nr 56, poz. 271 i z 1968 r. Nr 24, poz. 155).

§ 50. 1. Wszelkie środki pozabudżetowe (fundusze celowe, środki specjalne itp.) nie wymienione w § 48 mogą być przeznaczone wyłącznie na spłatę kredytów udzielonych na inwestycje objęte planami inwestycyjnymi bądź na bezpośrednie finansowanie inwestycji, o ile uchwała dopuszcza taki tryb finansowania (zakupy) — z wyjątkiem środków, co do których Rada Ministrów podejmie odrębne postanowienie.

2. Upoważnia się jednostki budżetowe do zwiększenia planowych zakupów oraz kapitalnych remontów w granicach wygoszparowanych na ten cel środków pozabudżetowych.

VI. Przepisy dotyczące finansowania niektórych nakładów.

§ 51. 1. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksploatacyjną, realizujące roboty w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych przez własne brygady robocze, finansują wstępnie koszty robót ze swoich środków obrotowych.

2. Refundacja środków obrotowych ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej, następuje:

- 1) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych — na zasadach ogólnych, obowiązujących dla rozliczeń za roboty budowlano-montażowe, z tym że rozliczeniami mogą być objęte zakresy robót, dla których ustalono ceny jednostkowe,
- 2) w odniesieniu do innych robót i usług — według cen wynikających z obowiązujących cenników lub też według kosztów własnych z doliczeniem planowej stawki zysku, nie wyżej jednak niż według cen wynikających z obowiązujących cenników.

3. Odstępowanie przez przedsiębiorstwa wyrobów własnej produkcji dla działalności inwestycyjnej lub remontowej następuje według obowiązujących cen zbytu.

§ 52. 1. Wynagrodzenia za roboty i usługi wykonane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło przez osoby fizyczne nie będące podatnikami podatku obrotowego lub dochodowego, o ile dotyczą inwestycji i kapitalnych remontów w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego, w tym również w przedsiębiorstwach w budowie, obciążają fundusz płac tych jednostek.

2. Jednostki (zakłady) budżetowe opłacają wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, bezpośrednio ze środków przeznaczonych na inwestycje i kapitalne remonty.

§ 53. 1. Banki finansują koszty utrzymania przedsiębiorstw w budowie i zarządów inwestycji nieprodukcyjnych na podstawie preliminarzy kosztów utrzymania. Ze środków określonych preliminarzami przedsiębiorstwa w budowie finansują utrzymanie urządzeń socjalno-bytowych (gospodar-

ka pozaoperacyjna) na zasadach określonych obowiązującymi przepisami.

2. Również na podstawie preliminarzy banki finansują koszty rozruchu nowych zakładów i wydziałów oraz wydatki związane ze szkoleniem załogi w zakresie niezbędnym do uruchomienia produkcji z upływem planowego terminu oddania inwestycji do użytku. Określone w preliminarzach koszty powinny mieścić się w granicach nakładów ustalonych na ten cel w dokumentacji inwestycji, a ponadto wydatki osobowe — w granicach funduszu plac przydzielonego danej jednostce w trybie rozdziału zadań i środków narodowego planu gospodarczego.

§ 54. 1. Nakłady związane z przemieszczeniem środków trwałych między jednostkami gospodarki społecznej pokrywane są ze środków inwestycyjnych. Nakłady te mogą być realizowane poza rozmiarami nakładów określonych w narodowym planie gospodarczym. Banki mogą na nakłady te udzielać przedsiębiorstwom kredytów na okres do 5 lat, płatnych z przyszłych wpływów funduszy przeznaczonych na cele inwestycyjne.

2. Ust. 1 stosuje się również do przemieszczenia między wykonawcami prac badawczo-rozwojowych a innymi jednostkami gospodarki społecznej przedmiotów o charakterze środków trwałych, pierwotnie nabytych lub wytworzonych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki.

§ 55. Wszelkie rozliczenia dotyczące inwestycji, odsetki karne pobierane przez bank, jak też kary i odszkodowania płacone i uzyskane przez inwestora z tytułu wadliwego wykonania umów o dostawę, roboty i usługi podlegają ewidencjonowaniu na bankowym rachunku finansowania inwestycji (rachunku kredytu bankowego).

§ 56. Finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek bazy naukowo-badawczej i rozwojowej działających w formie zakładów budżetowych lub na zasadach rozrachunku gospodarczego — z wyjątkiem biur projektów — regulują przepisy dotyczące zasad gospodarki finansowej tych jednostek.

§ 57. Minister Finansów określi zasady finansowania własnych inwestycji banków państwowych oraz instytucji ubezpieczeniowych.

§ 58. 1. Polegające na budownictwie inwestycje organizacji społecznych, politycznych i zawodowych finansowane będą z kredytu bankowego udzielanego na zasadach analogicznych, jak dla budownictwa jednostek budżetowych. Środki na spłatę kredytu organizacja gromadzi na bankowym rachunku finansowania inwestycji. Bank jest upoważniony do wstrzymania wypłat z kredytu w wypadku, gdy wypłaty przekroczą sumę wniesionych przez daną organizację środków. Premie dla służby inwestycyjnej za prawidłową i rytmiczną realizację inwestycji mogą być wypłacane przez organizacje społeczne, polityczne i zawodowe ze środków własnych tych organizacji na zasadach określonych w § 36.

2. Organizacje społeczne, polityczne i zawodowe finansują inwestycje polegające na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych i kapitalne remonty bezpośrednio ze środków objętych ich planami finansowymi.

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 59. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r. z uwzględnieniem przepisów §§ 60—65.

§ 60. 1. Inwestycje centralne oraz inwestycje zjednoczeń kontynuowane sprzed 31 grudnia 1969 r. finansowane będą w 1970 r. na zasadach dotychczasowych. Przewidziane jednak w dotychczasowych warunkach finansowania sankcje bankowe za przekroczenie planowego kosztu lub za nieoddanie inwestycji w planowym terminie do użytku oraz świadczenia przewidziane za prawidłową realizację inwestycji zastępuje się sankcjami i świadczeniami przewidzianymi

w niniejszej uchwale; nie dotyczy to jednak inwestycji kończonych w 1970 r.

2. Kredyty na inwestycje centralne, rozliczone do dnia 31 grudnia 1969 r., podlegają pokryciu na zasadach dotychczasowych (z amortyzacji scentralizowanej, a w jej braku — z budżetu); kredyty na inwestycje centralne rozliczone po tym terminie podlegają spłacie z funduszy inwestycyjnych zjednoczeń, które w związku z tym mogą być w 1970 r. zasilane przelewami z rachunków amortyzacji scentralizowanej, a w razie niewystarczalności tych środków — z budżetu.

3. Określone w umowach kredytowych zawartych między bankiem a inwestorem warunki finansowania inwestycji zjednoczeń i terminy spłat kredytu na te inwestycje pozostają niezmienione.

4. Nie ulegają zmianie — w związku z wejściem w życie uchwały — normy finansowe na rok 1970 w zakresie odpisów zysku i amortyzacji na fundusz inwestycyjny zjednoczeń.

§ 61. 1. Kredyty bankowe udzielone na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa terenowe na podstawie decyzji prezydiów rad narodowych, rozliczone do dnia 31 grudnia 1969 r., podlegają pokryciu ze środków amortyzacji scentralizowanej będącej w dyspozycji prezydiów rad narodowych, a w razie niewystarczalności amortyzacji scentralizowanej — ze środków budżetowych.

2. Przypadające do spłaty w 1970 r. kredyty udzielone na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa terenowe na podstawie decyzji prezydiów rad narodowych podlegają pokryciu z funduszy inwestycyjnych utworzonych zgodnie z przepisem § 40. Na fundusze te zostaną przelane nadwyżki amortyzacji scentralizowanej, pozostałe po rozliczeniach kredytów dokonanych do dnia 31 grudnia 1969 r.

§ 62. Obowiązujące w 1969 r. zasady tworzenia funduszy na cele inwestycyjne i remontowe w przedsiębiorstwach zarówno centralnych, jak i terenowych oraz zasady finansowania inwestycji przedsiębiorstw i ich kapitalnych remontów będą również obowiązywać do końca 1970 r.

§ 63. Inwestycje jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym i budżetami terenowymi, przyjęte przez bank do finansowania przed dniem 31 grudnia 1969 r., finansowane będą w 1970 r. w trybie dotychczasowym.

§ 64. 1. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych, rozpoczęte do dnia 31 grudnia 1969 r., będzie w roku 1970 finansowane na zasadach dotychczasowych. Zadania rozpoczęte po tym terminie finansowane będą z kredytu bankowego na zasadach określonych dla jednostek budżetowych, z tym że spłata kredytu następuje po zakończeniu inwestycji ze środków miejskich (powiatowych) funduszy mieszkaniowych.

2. Finansowanie innych form budownictwa mieszkaniowego regulują odrębne przepisy. Do czasu wydania tych przepisów dla resortowego budownictwa mieszkaniowego realizowanego w formie państwowej mają zastosowanie przepisy dotyczące inwestycji branżowych (budownictwo realizowane na rzecz przedsiębiorstw państwowych i zjednoczeń) lub przepisy dotyczące budownictwa jednostek i zakładów budżetowych.

§ 65. Utrzymuje się w 1970 r. szczególne formy finansowania inwestycji w jednostkach działających na zasadach eksperymentu zatwierdzonego w obowiązującym trybie.

§ 66. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych ustali — w oparciu o przepisy niniejszej uchwały — zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów tych resortów, uwzględniając ich specyfikę.

§ 67. 1. Z dniem 1 stycznia 1971 r. wszystkie inwestycje bez względu na termin ich rozpoczęcia będą finansowane według zasad niniejszej uchwały.

2. W związku z przepisem ust. 1 Minister Finansów określi zasady rozliczeń z budżetem nadwyżek i niedoborów istniejących w dniu 31 grudnia 1970 r. na rachunkach i funduszach przeznaczonych na cele inwestycyjne i remontowe.

§ 68. Upoważnia się Ministra Finansów do wydawania przepisów zapewniających prawidłową realizację zasad wynikających z niniejszej uchwały.

§ 69. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318). Przepisy jednak tej uchwały stosuje się nadal w tych wypadkach, gdy zgodnie z przepisami poprzednich paragrafów kontynuacja inwestycji odbywa się na dotychczasowych zasadach.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. (poz. 237).

Załącznik nr 1.

UMOWA
O KREDYT NA INWESTYCJE

Bank (nazwa Banku i jego odpowiedzialnej jednostki organizacyjnej oraz jej siedziba), zwany w dalszej treści umowy „Bankiem”, reprezentowany przez Ob. Ob. (imię, nazwisko i stanowisko), i (nazwa zjednoczenia, kombinatu, jednostki budżetowej lub organizacji społecznej, politycznej i zawodowej oraz jej siedziba), zwan w dalszej treści umowy „Kredytobiorcą”, reprezentowan przez Ob. Ob. (imię, nazwisko i stanowisko), zawierają umowę treści następującej:

Przedmiotem umowy o kredyt jest zadanie inwestycyjne (dokładna nazwa zadania) włączone do planu inwestycyjnego na rok decyzją (nazwa organu włączającego zadanie do planu), zakwalifikowane (rodzaj dokumentu planistycznego) do grupy inwestycji „realizowane przez (nazwa inwestora).

Bank stawia do dyspozycji Kredytobiorcy kredyt przeznaczony na sfinansowanie programu rzeczowego wyżej wymienionego zadania, określonego w (rodzaj dokumentacji), zatwierdzonej przez (organ uprawniony do zatwierdzenia dokumentacji) dnia oraz w planie rzeczowo-finansowym stanowiącym załącznik do niniejszej umowy.

Kredytobiorca może dysponować kredytem po podpisaniu niniejszej umowy i pod warunkiem ścisłego przestrzegania jej postanowień przez cały okres realizacji zadania inwestycyjnego stanowiącego przedmiot kredytu.

1. Kredytobiorca zobowiązuje się zrealizować zadanie inwestycyjne, charakteryzujące się następującymi podstawowymi dyrektywnymi wskaźnikami, wynikającymi z zatwierdzonej dokumentacji i z decyzji włączenia inwestycji do planu, a mianowicie:

- 1) efekt produkcyjny (usługowy, użytkowy) (rodzaj i rozmiary efektu),
- 2) koszt zadania tys. zł, w tym wartość robót budowlanych i montażowych tys. zł,
- 3) cykl realizacji zadania (budowy) miesięcy,
- 4) okres dochodzenia do pełnej zdolności produkcyjnej miesięcy.

Zadanie powinno być rozpoczęte (miesiąc, rok), zakończone (miesiąc, rok) i rozliczone (miesiąc, rok).

Osiągnięcie pełnej zdolności produkcyjnej powinno nastąpić (miesiąc, rok).

2. Kredytobiorca oświadcza, że zadanie inwestycyjne będące przedmiotem kredytu jest zgodne z kierunkiem roz-

woju branży i mieści się w ramach dyrektywnego wskaźnika zaangażowania, posiada prawidłowo opracowaną i zatwierdzoną dokumentację w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami oraz ma zapewnione wykonawstwo robót i zabezpieczone dostawy podstawowych maszyn i urządzeń, pozwalające na zrealizowanie zadania w terminie określonym w ust. 1 umowy.

3. Jeżeli w toku czynności analityczno-kontrolnych wykonywanych przez Bank w okresie realizacji zadania inwestycyjnego zostanie stwierdzona niezgodność oświadczenia zawartego w ust. 2 umowy ze stanem faktycznym, Bank zastosuje tryb postępowania określony w ust. 13 umowy.

4. Kredytobiorca oświadcza, że przed zawarciem umowy:

nie były poniesione żadne nakłady dotyczące zadania stanowiącego przedmiot umowy o kredyt*), zostały poniesione nakłady dotyczące zadania stanowiącego przedmiot umowy o kredyt*):

- 1) na dokumentację inwestycji w wysokości zł,
- 2) na roboty i zakupy w wysokości zł.

5. Nakłady poniesione przed zawarciem niniejszej umowy, wymienione w ust. 4 pkt 2, podlegają sfinansowaniu kredytem oprocentowanym w wysokości przewidzianej dla finansowania przekroczeń kosztów inwestycji (ust. 14 umowy).

6. Dla zapewnienia ciągłości finansowania Bank przyznaje kredyt na cały program rzeczowy zadania, tj. w wysokości całkowitego kosztu określonego w ust. 1 pkt 2 umowy. Kredyt będzie stawiany do dyspozycji Kredytobiorcy stosownie do ustaleń harmonogramu realizacji w następujących terminach i transzach:

dnia	tys. zł,
dnia	tys. zł,
dnia	tys. zł,
dnia	tys. zł,
dnia	tys. zł,
dnia	tys. zł,

bez względu na faktyczny przebieg realizacji zadania inwestycyjnego.

Bank wstrzyma wypłaty kredytu udzielonego na finansowanie inwestycji organizacji społecznej, politycznej lub zawodowej, jeżeli wypłaty przekroczą sumę środków zakupowanych na bankowym rachunku finansowania inwestycji*).

7. W razie możliwości przyspieszenia realizacji inwestycji na wniosek Kredytobiorcy (inwestora) Bank może przyspieszyć termin uruchomienia kolejnych transz kredytu.

8. Kredyt postawiony zostanie do dyspozycji Kredytobiorcy lub inwestora upoważnionego przez Kredytobiorcę w ust. 25 umowy w oddziale Banku

9. Kredyt podlega oprocentowaniu w wysokości . . . %/0. Oprocentowanie kredytu naliczane jest z góry i biegnie od dnia uruchomienia transzy kredytu do dnia, tj. do terminu przewidzianego na złożenie w Banku prawidłowo sporządzonego i zaakceptowanego przez jednostkę nadrzędną inwestora rozliczenia z zakończonego zadania inwestycyjnego.

10. Kredytobiorca zobowiązuje się do wykorzystywania kredytu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z jego przeznaczeniem.

11. Kredytobiorca (inwestor) zobowiązany jest do prawidłowej i rytmicznej realizacji zadania zgodnie z zatwierdzoną dokumentacją, obowiązującymi przepisami i warunkami niniejszej umowy. W szczególności obowiązkiem Kredytobiorcy (inwestora) jest niedopuszczenie do pogorszenia podstawowych wskaźników inwestycji określonych w ust. 1 umowy, tj. do:

- obniżenia efektów produkcyjnych (usługowych, użytkowych),
- przekroczenia kosztu zadania,
- wydłużenia cyklu realizacji.

12. Kredytobiorca zobowiązany jest do zawiadamiania Banku o zamierzonym wprowadzeniu zmian do programu rzeczowego zadania inwestycyjnego, powodujących zmianę wskaźników dyrektywnych wymienionych w ust. 1 umowy. Zawiadomienie powinno określać zakres wprowadzanych zmian, ich uzasadnienie, wpływ na wielkość i terminy osiągnięcia planowanych efektów oraz na podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne.

13. Jeśli zadanie jest realizowane niezgodnie pod względem rzeczowym z umową i dokumentacją inwestycji, w stopniu zagrażającym osiągnięciu dyrektywnych wskaźników, a Kredytobiorca nie usunął nieprawidłowości w wyznaczonym przez Bank terminie, Bank może podwyższyć oprocentowanie kredytu lub wstrzymać wypłaty kredytu do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

14. 1) Bank finansuje przyjęte zadanie inwestycyjne do wysokości kosztu planowego (ust. 1 pkt 2 umowy).

2) Zwiększenie planowego kosztu może nastąpić po podjęciu decyzji przez uprawniony organ, po zbadaniu przyczyn tego przekroczenia i po uprzednim zaopiniowaniu przez Bank. Bank może w tym wypadku na wniosek Kredytobiorcy udzielić kredytu dodatkowego. Do wniosku Kredytobiorca zobowiązany jest dołączyć decyzję o zmianie kosztu zadania inwestycyjnego. Kredytu dodatkowego Bank udziela w oparciu o oddzielną umowę.

3) Kredyt dodatkowy podlega zwiększonemu oprocentowaniu (oprocentowanie karne) w zależności od kwoty przekroczenia pierwotnego kosztu zadania. Przy wzroście kosztów do 5% stawka oprocentowania karnego wzrasta o 1% ponad normalne oprocentowanie określone w ust. 9 umowy. Przy dalszym wzroście kosztów stawka karnego oprocentowania kredytu dodatkowego wzrasta za każde rozpoczęte 5% przekroczenia kosztów o 1%, nie więcej jednak niż o 9% w stosunku rocznym ponad normalne oprocentowanie. Oprocentowanie karne nalicza Bank za każdy rok kalendarzowy z góry, za okres od pierwszego dnia roku, w którym udzielił kredytu dodatkowego, do końca roku kalendarzowego, w którym dokonano rozliczenia zadania inwestycyjnego.

15. W razie niezłożenia w Banku rozliczenia zadania w terminie określonym w ust. 9 umowy z powodu niezakończe-

nia inwestycji w dyrektywnym terminie (ust. 1 umowy) lub z innych przyczyn, a także w razie niezłożenia lub wadliwego sporządzenia rozliczenia, Bank nalicza oprocentowanie karne od pełnej sumy kredytu postawionej do dyspozycji Kredytobiorcy, stosując progresywną stopę procentową w zależności od okresu wydłużenia cyklu realizacji zadania inwestycyjnego. Przy przekroczeniu cyklu do 5% Bank nalicza dodatkowe oprocentowanie — ponad oprocentowanie określone w ust. 9 umowy — w wysokości 0,5%. Przy dalszym wydłużeniu cyklu stawka oprocentowania dodatkowego wzrasta o dalsze 0,5% za każde dalsze rozpoczęte 5% przekroczenia cyklu, nie więcej jednak niż o 6% w stosunku rocznym. Oprocentowanie karne za przekroczenie dyrektywnego cyklu realizacji biegnie od planowego terminu zakończenia inwestycji, a za niezłożenie rozliczenia — od terminu przewidzianego na rozliczenie zadania inwestycyjnego.

16. Kwotę wykorzystanego kredytu ustalają księgi Banku.

17. 1) Kredytobiorca spłaca kredyt dodatkowy wraz z wszelkimi odsetkami karnymi (ust. 13, 14 pkt 2 i 3 oraz ust. 15 umowy), zwiększonymi o zapłacone przez inwestora i pomniejszonymi o uzyskane od jego kontrahentów ewentualne kary umowne i odszkodowania z tytułu niewykonania albo nienależytego wykonania umów o roboty i dostawy, ze środków funduszu inwestycyjnego^{*)}, środków budżetowych^{*)} lub pozabudżetowych^{*)}.

2) Kredytobiorca, inwestor realizujący zadanie i Bank w prowadzonej ewidencji zaangażowania nakładów inwestycyjnych na lata następne z tytułu inwestycji rozpoczętych są obowiązani uwzględnić zwiększenie planowego kosztu zadania. Zwiększone koszty inwestycji oraz naliczone przez Bank odsetki karne pomniejszają możliwości rozpoczęcia nowych inwestycji.

18. W razie dotrzymania lub skrócenia cyklu zadania, realizowanego w grupie inwestycji branżowych, a także nieprzekroczenia lub obniżenia planowych kosztów inwestycji, Bank zwróci Kredytobiorcy część pobranych odsetek w wysokości i na zasadach określonych w dalszych postanowieniach umowy.

19. Jeżeli kredyt w wyniku wcześniejszego zakończenia inwestycji zostanie spłacony przed upływem ustalonego w umowie terminu, Bank pomniejszy naliczone z góry oprocentowanie o kwotę za okres czasu odpowiadający różnicy między terminem umownym a terminem faktycznej spłaty kredytu. Niezależnie od tego Bank zbonifikuje Kredytobiorcy część naliczonych odsetek, stanowiącą 6% tej części wartości kosztorysowej, jaka odpowiada procentowi skrócenia cyklu, nie więcej jednak niż kwotę pobranych przez Bank odsetek.

20. Bank niezależnie od bonifikaty odsetek, o której mowa w ust. 19 umowy, zwróci Kredytobiorcy, według niżej określonych zasad, dalszą część pobranych odsetek z przeznaczeniem w 20% na fundusz premii dla służby inwestycyjnej inwestora, w pozostałej zaś części na zwiększenie funduszu inwestycyjnego zjednoczenia:

1) Jeżeli koszt zadania inwestycyjnego określony w dokumentacji będącej podstawą włączenia inwestycji do planu (ust. 1 pkt 2 umowy) nie zostanie przekroczony, Bank zwróci Kredytobiorcy z pobranego normalnego oprocentowania (3%) równowartość 0,3%.

2) Jeżeli zadanie inwestycyjne zostanie oddane do użytku w dyrektywnym terminie (ust. 1 umowy), a koszt jego nie zostanie przekroczony, Bank zwróci Kredytobiorcy dalsze 0,3% z pobranego oprocentowania. Przy przekroczeniu kosztów zwracana kwota ulega zmniejszeniu o 0,05% stawki procentowej za każdy 1% wzrostu kosztów. Przy przekroczeniu kosztów o więcej niż 5% zwrot

oprocentowania z tytułu skrócenia cyklu budowy nie przysługuje.

3) Jeżeli koszt zadania inwestycyjnego przy dotrzymaniu terminu zakończenia lub skróceniu cyklu budowy zostanie obniżony bądź też jeżeli cykl budowy zostanie skrócony przy nieprzekroczeniu planowych kosztów inwestycji lub ich zmniejszeniu, Bank zwróci dodatkowo część pobranego oprocentowania w granicach do 0,4% według skali podanej w załączniku nr 2 do uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

21¹. Spłata kredytu wraz z naliczonymi odsetkami, wykorzystanego na finansowanie zadania inwestycyjnego realizowanego w grupie inwestycji branżowych, nastąpi jednorazowo z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia^{*)}, terenowego funduszu inwestycyjnego prezydium rady narodowej^{*)} na podstawie rozliczenia zadania inwestycyjnego (ust. 9 umowy), zaakceptowanego przez zjednoczenie (jednostkę nadrzędną) i przyjętego przez Bank. Jeżeli środki funduszu inwestycyjnego nie wystarczą na pokrycie kredytu, Bank może rozłożyć spłatę kredytu na okres do lat 3.

21². Spłata kredytu wraz z naliczonymi odsetkami nastąpi na podstawie rozliczenia zadania inwestycyjnego (ust. 9 umowy), zaakceptowanego przez zjednoczenie (jednostkę nadrzędną) i przyjętego przez Bank, częściowo z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia w wysokości zł, a w pozostałej części w wysokości zł przez przedsiębiorstwo (inwestora) z zysku nie później niż w ciągu 5 lat po oddaniu inwestycji do użytku. Wielkość rat i terminy spłaty części kredytu z zysku osiągniętego przez inwestora określi oddzielna umowa, zawarta po rozliczeniu zadania inwestycyjnego między inwestorem a Bankiem. Bank przy określaniu rat kredytu uwzględni stopień dochodzenia do projektowych zdolności produkcyjnych zainwestowanych obiektów. Określone w umowie raty kredytu wraz z oprocentowaniem inwestor spłaca z ogólnego zysku przedsiębiorstwa przed podziałem tego zysku. Jeżeli środki funduszu inwestycyjnego zjednoczenia nie wystarczą na pokrycie części kredytu obciążającej fundusz inwestycyjny zjednoczenia, Bank może rozłożyć spłatę tej części kredytu na okres do lat 3.

21³. Spłata kredytu wraz z odsetkami nastąpi z amortyzacji (po potrąceniu części przypadającej na kapitalne remonty) oraz z zysku (przed jego podziałem) przedsiębiorstwa. Wysokość i terminy spłaty kredytu określa oddzielna umowa, zawarta — w porozumieniu ze zjednoczeniem (jednostką równorzędną) — między Bankiem a inwestorem. Na podstawie rozliczenia inwestycji zaakceptowanego przez zjednoczenie i przyjętego przez Bank (ust. 9 umowy) nastąpi uściślenie wielkości i terminów rat spłaty kredytu.

(Ustalenia te mogą mieć zastosowanie do inwestycji polegających na budowie nowych przedsiębiorstw lub samodzielnie bilansujących zakładów o okresie zwrotu nakładów nie przekraczającym 5 lat, a także inwestycji polegających na poważniejszej rozbudowie lub modernizacji, a realizowanych przez wysoko rentowne przedsiębiorstwa).

21⁴. 1) Spłata kredytu (łącznie z ewentualnym kredytem dodatkowym oraz odsetkami karnymi) wykorzystanego na sfinansowanie zadania inwestycyjnego nastąpi ze środków budżetowych właściwego dysponenta oraz środków pozabudżetowych nie później niż w pierwszym kwartale następnego roku budżetowego po zamknięciu przez Bank rachunku finansowania inwestycji. Bank zamknie rachunek finansowania po przyjęciu rozliczenia inwestycji sporządzonego przez inwestora po zakończeniu inwestycji i zaakceptowanego przez jego jednostkę nadrzędną.

2) Środki pozabudżetowe na finansowanie inwestycji mogą być przelewane bieżąco na rachunek inwestora. Zaliczone jednak będą przez Bank na pokrycie kredytu dopiero w momencie rozliczenia inwestycji.

21⁵. Spłata kredytu wykorzystanego na sfinansowanie zadania inwestycyjnego wraz z ewentualnym kredytem do-

datkowym i naliczonymi odsetkami karnymi (zmniejszonymi o uzyskane przez inwestora kary i odszkodowania od kontrahentów) nastąpi z funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych jednorazowo, po zakończeniu inwestycji i przyjęciu przez Bank rozliczenia inwestycji zaakceptowanego przez jednostkę nadrzędną.

21⁶. Spłata kredytu wykorzystanego na sfinansowanie zadania inwestycyjnego wraz z ewentualnym kredytem dodatkowym i naliczonymi odsetkami karnymi nastąpi ze środków zgromadzonych na bankowym rachunku finansowania inwestycji.

21⁷. Spłata kredytu wraz z ewentualnym kredytem dodatkowym i naliczonymi odsetkami karnymi (zmniejszonymi o uzyskane przez inwestora kary i odszkodowania od kontrahentów) nastąpi jednorazowo po zakończeniu inwestycji ze środków miejskich (powiatowych) funduszy mieszkaniowych.

22. W razie niespłacenia kredytu (ust. 21 umowy) w terminie określonym w umowie, Bank pobierać będzie odsetki za zwłokę w wysokości %.

23. Kredytobiorca (inwestor) zobowiązuje się do okazywania, na żądanie Banku, wszelkich dokumentów związanych z działalnością inwestycyjną, jak też do udzielania niezbędnych wyjaśnień w toku przeprowadzanych przez Bank czynności analitycznych i kontrolnych.

24. Szczególne postanowienia umowne (wynikające z wyjątkowych warunków przyjęcia inwestycji do finansowania):

.

25. Kredytobiorca upoważnia
(nazwa inwestora)

.
do wykonywania wszelkich czynności wynikających z niniejszej umowy.

26. Umowę niniejszą uważa się za zawartą z chwilą otrzymania przez Bank dwóch egzemplarzy umowy podpisanej przez Kredytobiorcę. Kredytobiorca powinien przedłożyć Bankowi podpisaną umowę najpóźniej w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu umowy. Umowa wygasa po dokonaniu spłaty kredytu.

27. Zawarcie niniejszej umowy upoważnia do zawarcia umowy o wykonanie robót budowlano-montażowych między inwestorem a uspołecznionym przedsiębiorstwem wykonawstwa inwestycyjnego.

28. Umowę sporządzono w czterech jednobrzmiących egzemplarzach z przeznaczeniem po dwa egzemplarze dla każdej ze stron.

Załącznik: plan rzeczowo-finansowy.

., dnia 19 . . . r.

.

(podpisy oraz pieczęć Kredytobiorcy)

.

(podpisy oraz pieczęć Banku)

Przyjmujemy do zatwierdzającej wiadomości

(podpisy i pieczęć właściwego dysponenta budżetu dla inwestycji jednostek budżetowych i budownictwa mieszkaniowego rad narodowych)

*) Niepotrzebne skreślić.

Uwagi: 1. Ust. 21¹, 21² i 21³ dotyczą kredytu na inwestycje branżowe.

2. Ust. 21⁴ dotyczy kredytu na budownictwo inwestycyjne jednostek (zakładów) budżetowych objętych budżetem centralnym.

3. Ust. 21⁵ dotyczy kredytu na budownictwo inwestycyjne jednostek (zakładów) budżetowych rozliczających się z budżetami terenowymi.

4. Ust. 21⁶ dotyczy kredytu na budownictwo inwestycyjne organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

5. Ust. 21⁷ dotyczy kredytów na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych.

Załącznik nr 2.

TABELA BONIFIKAT ODSETEK ZA SKRÓCENIE CYKLU BUDOWY I OBNIŻKĘ KOSZTÓW INWESTYCJI

Lp.	Skala зниżenia kosztu inwestycji lub skrócenia cyklu budowy	Bonifikata za skrócenie cyklu budowy	Bonifikata za obniżkę kosztów
1	w granicach do 5%	0,06	0,04
2	w granicach od 5,01 do 10%	0,12	0,08
3	w granicach od 10,01 do 15%	0,18	0,12
4	powyżej 15%	0,24	0,16

Załącznik nr 3.

SKALA DODATKOWYCH PRZELEWÓW NA FUNDUSZ PREMIOWY DLA PRACOWNIKÓW SŁUŻBY INWESTYCYJNEJ

Lp.	Skala зниżenia kosztu inwestycji lub skrócenia cyklu budowy	Dodatkowe przelewy w % planowej wartości obiektu	
		za skrócenie cyklu budowy	za obniżkę kosztów inwestycji
1	w granicach do 5%	0,02	0,01
2	w granicach od 5,01 do 10%	0,04	0,02
3	w granicach od 10,01 do 15%	0,06	0,03
4	powyżej 15%	0,08	0,04

238

UCHWAŁA Nr 125 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) oraz art. 16 i art. 20 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Banki pobierają odsetki od udzielanych kredytów oraz płać odsetki od środków na rachunkach bankowych według stawek ustalonych w niniejszej uchwale.

2. Podane w dalszych przepisach stawki oznaczają wysokość oprocentowania w stosunku rocznym.

Odsetki od kredytów.

§ 2. 1. Ustala się odsetki od kredytów obrotowych udzielanych:

- 1) jednostkom gospodarki społecznej, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2, 3 i 4 — w wysokości od 4 do 6%,
- 2) społecznym przedsiębiorstwom handlowym — w wysokości od 3 do 4%,

3) państwowym gospodarstwem rolnym, kółkom rolniczym, międzykółkowym bazom maszynowym, spółdzielniom zorganizowanym przez kółka rolnicze oraz spółdzielniom produkcyjnym — w wysokości od 1 do 3%,

4) spółkom wodnym i ich związkom oraz innym zespołom i zrzeszeniom rolniczym — w wysokości od 1 do 4%.

2. Odrębne przepisy mogą wprowadzić zasadę podwyższania lub obniżania odsetek, ustalonych zgodnie z przepisami ust. 1 i § 10, a w szczególności:

1) podwyższania normalnej stawki oprocentowania w razie zmniejszenia udziału funduszy własnych w obrocie w finansowaniu środków obrotowych poniżej określonej granicy — nie więcej jednak niż o 6,

2) obniżania normalnej stawki oprocentowania w razie zwiększenia tego udziału powyżej określonej granicy — nie więcej jednak niż o 2.

§ 3. 1. Ustala się odsetki od kredytów na inwestycje i na kapitalne remonty, udzielanych:

- 1) jednostkom gospodarki społecznej, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2 — w wysokości 3%,
- 2) rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolni-